

УДК 378.016:784

<https://doi.org/10.37041/2410-4434-2020-15-14>

**ТВОРЧИСТЬ І ОЦІНЮВАННЯ ЯК ЧИННИКИ
СТАНОВЛЕННЯ ХУДОЖНЬО-ВИКОНАВСЬКОЇ
САМОЕФЕКТИВНОСТІ ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО
МИСТЕЦТВА**

Ван Ся,

*аспірантка факультету мистецтв
імені Анатолія Авдієвського*

Національного педагогічного університету

імені М. П. Драгоманова, м. Київ

e-mail: wang25042020xia@gmail.com

ORCID <https://orcid.org/0000-0001-7566-0116>

Анотація

У статті йдеться про актуальність дослідження, яка зумовлена потребами модернізації музично-педагогічної освіти. Підкреслюється значення виконавської майстерності для продуктивного перебігу музично-виховного процесу. Художньо-виконавська самоефективність визначається як необхідна професійна якість сучасного учителя музичного мистецтва. Підкреслюється, що впевненість у власній спроможності надихнути дітей мистецтвом, вміння доцільно використати для цього власні музично-виконавські ресурси, ефективність у застосування методів і прийомів художньої взаємодії з учнями – характерні особливості професійної діяльності вчителя.

Наведено авторське визначення дефініції «художньо-виконавська самоефективність учителя музичного мистецтва». Художньо-виконавська самоефективність – це особистісне динамічне утворення, яке виражає впевненість у власних виконавських можливостях, сприяє художній результативності інтерпретаційної діяльності,

спроможності учителя музики донести до учнів твір мистецтва у всій повноті його естетичних переваг.

Особливу увагу в статті приділено розкриттю ролі оцінювальних і творчих процесів у становленні художньо-виконавської самоефективності учителя.

Самоконтроль і самооцінювання визначаються як важливі детермінанти досягнення виразності інтерпретації, а також як засоби встановлення художньо-творчого контакту між учителем-виконавцем і юними слухачами.

Вагомим чинником становлення художньо-виконавської самоефективності особистості визнається також творче спрямування музично-виконавської діяльності. У статті наголошується, що інтерпретаційний процес за своєю суттю – джерело творчої енергії. Успішному виконавцю притаманна здатність до творчого самовиявлення. Отже, творчість є не тільки важливим фактором створення високохудожнього трактування музичного твору, а й необхідним стимулом формування художньо-виконавської самоефективності учителя музичного мистецтва.

Ключові слова: учитель, мистецтво інтерпретації, художньо-виконавська самоефективність, оцінювання, творчість.

Постановка проблеми. Модернізація підготовки учителів музичного мистецтва потребує посиленої уваги до формування їхніх професійно-особистісних якостей. До числа найбільш важливих, таких, що сприяють досягненню результативності музично-педагогічної діяльності в сучасних умовах, належить художньо-виконавська самоефективність. Як оптимістичне переконання людини у своїй здатності тримати під контролем перебіг подій, виходити зі скрутних життєвих ситуацій, художньо-виконавська самоефективність дозволяє вчителю організувати навчальний процес, прогнозувати його результативність, визначити шляхи свого професійного зростання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій з проблеми, виокремлення невирішених її частин. Уперше поняття «самоєфективність» було використано американським вченим А. Бандурою, який розглядав його як певний конструкт очікування, зумовлений мотиваційними спонуками особистості, її усвідомленістю щодо своєї спроможності якісно виконувати діяльність, вирішувати завдання, що при цьому виникають, розв'язувати ускладнені ситуації [13]. Посилаючись на вчення А. Бандури, Л. Х'елл доводить, що уявлення щодо своєї ефективності можуть впливати з достатньою силою на спосіб мислення, мотивацію, переконання, успішність та емоційний стан особистості [11]. А. Стайкович і Ф. Лутанс, досліджуючи означену проблему, зробили висновок, що між самоєфективністю особистості і результативністю діяльності існує прямий зв'язок [14].

Правильною є точка зору щодо самоєфективності як детермінанти саморегуляції особистості, акцентування уваги на тотожності самоєфективності до поняття особистої переконаності людини в своїй успішності, в тому, що в неї є необхідні для цього уміння і здібності, віра в свої можливості, у здатності досягати мети діяльності попри всі перешкоди [3; 9; 11]. В роботах дослідників самоєфективність характеризується як оптимістичне переконання людини у своїй здатності тримати під контролем перебіг подій, виходити зі скрутних життєвих ситуацій.

Більшість дослідників, зокрема, М. Гайдар, О. Ігнатюк, В. Кобець, Р. Омко та ін. дотримуються погляду на самоєфективність як здатність, що уможливорює порівняння ступеню відповідності реального процесу навчання і його результатів із ідеальною моделлю, освітнім стандартом. Якість освіти вчені інтерпретують як системну характеристику, що відтворює критерії оцінювання результатів освіти [4; 5; 6].

Роботи Т. Кремешної присвячено розгляду особливостей формування самоефективності у вчителів музики, що становить особливий інтерес для нашого дослідження. Зауважимо як перспективну позицію Т.Кремешної щодо взаємоузгодження професійної самоефективності з творчим становленням майбутнього вчителя [7].

Загалом, аналіз науково-методичної літератури засвідчив, що попри ґрунтовний розгляд питань самоефективності особистості, проблема художньо-виконавської самоефективності учителя музичного мистецтва окремо не розглядалась. Недостатність досліджень художньо-виконавської самоефективності як необхідної професійної якості учителя музичного мистецтва зумовила необхідність дослідження означеної проблеми в сучасних умовах модернізації музично-педагогічної освіти

Мета статті – висвітлити сутність і зміст дефініції «художньо-виконавська самоефективність учителя музичного мистецтва» та виявити роль оцінювально-творчих процесів у її становленні.

Методи виконання дослідження. У процесі дослідження використано такі методи: теоретичний аналіз, систематизація, наукове прогнозування та моделювання, що дозволяє передбачити перспективний розвиток професійної підготовки сучасного учителя музичного мистецтва в умовах вищої педагогічної освіти.

Виклад основного матеріалу. Сучасний учитель музичного мистецтва – це кваліфікований фахівець у галузі педагогіки і мистецтва, здатний відповідально ставитись до музичного розвитку учнівської молоді та систематичного удосконалення власної майстерності. Впевненість у власній спроможності надихнути дітей мистецтвом, вміння ефективно використати для цього власні музично-виконавські ресурси, ефективність у застосування методів і прийомів художньої взаємодії з учнями – характерні особливості його професійної діяльності. Віддзеркаленням

означених якостей є самоефективність учителя музичного мистецтва.

Теоретичні засади теорії самоефективності ґрунтуються на визнанні самоефективності як уміння особистості створювати модель такої поведінки, якої вимагає продуктивне вирішення ситуації чи виконання певного завдання [8, с. 390]. Психологічні характеристики самоефективності сягають понять усвідомлення особистістю своїх здібностей, спроможності проєктувати свою поведінку, в цілому – здатність свідомо змінювати себе відповідно до власних уявлень щодо досягнення досконалих результатів своєї діяльності.

Самоефективність учителя музичного мистецтва має передбачати поряд із педагогічною і музично-фахову компетентність, яка в свою чергу, містить художньо-виконавські чинники впливу на музичну свідомість учнів, їхній творчий розвиток. Художньо-виконавська самоефективність учителя музичного мистецтва є суттєвим фактором досягнення його професійної успішності, результативності професійної діяльності.

Отже, в результаті дослідження ми дійшли висновку, що самоефективність – це особистісне динамічне утворення, що передбачає наявність оптимістичного уявлення щодо власної успішності, переконаність у ефективності власної діяльності. Відповідно, під художньо-виконавською самоефективністю учителя музичного мистецтва розуміємо особистісне динамічне утворення, яке виражає впевненість у власних виконавських можливостях і сприяє здатності до створення виразної інтерпретації музичного твору, спроможності донести до учнів музичний твір у всій повноті його художніх переваг, захопити їх власним виконанням.

Проведені нами дослідження показали, що художньо-виконавська самоефективність особистості пов'язана із оцінювальними процесами, зокрема порівняння себе, своєї поведінки, результатів діяльності із іншими. Великого значення набуває самооцінка як результат зіставлення своїх

можливостей, здібностей, особистісного потенціалу із власними досягненнями у опануванні виконавського мистецтва.

У сучасній літературі відображено різні підходи до виявлення ролі самоконтролю і самооцінки у виконавській діяльності, які пов'язують із проявом самосвідомості, критичності, самодисципліни. Найчастіше самоконтроль визначають як здатність до аналізу діяльності, її результатів, уміння виправляти допущені помилки [2; 4; 12]. У музиканта-виконавця самоконтроль пов'язаний з такими характеристиками як воля, увага, зосередженість. Особливу роль у виконавській діяльності виконує емоційний самоконтроль, на основі якого досягається емоційна стабільність. Підкреслимо, що здатність контролювати емоції у професійній діяльності не означає повного пригнічення їх. Важливо, щоб учитель-виконавець навчився керувати емоціями, знижувати їхню інтенсивність, позбавлятися негативних переживань, уміння досягати внутрішньої рівноваги в умовах прилюдної діяльності.

Регульовальна функція контролю власної діяльності дозволяє ефективніше виконувати професійні завдання. Крім того, самоконтроль і оптимістична самооцінка стимулюють впевненість у собі, що стає запорукою успішності у виконавському і педагогічному різновидах діяльності. Важлива функція самоконтролю й самооцінки – активізація психологічної гнучкості, здатності до адаптації у непередбачуваних обставинах.

Загалом самоконтроль і самооцінка виявляються у перевірці власних дій і впливів на оточення, у контролюванні власних емоцій і психологічних станів; у стійкості і протистоянні стресам; у здатності втримувати спокій і рівновагу. Важлива ознака самоконтролю й самооцінки – регулювання діяльності у процесі зіставлення результату із особливостями діяльності, зокрема, затраченими зусиллями на її здійснення. Самоконтроль і самооцінка також пов'язані з критичним ставленням до себе і до інших.

Підкреслимо, що в основі самоконтролю й самооцінки лежить глибоке розуміння змістового і операційного боку професійної діяльності, системне усвідомлення взаємозв'язку музично-виховного процесу і виконавської ефективності у педагогічній діяльності, уявлення щодо оптимальних завдань залучення учнів до мистецтва грунтуються на здатності учителя до самооцінки.

У досягненні самоефективності виконавської діяльності роль оцінювальних процесів суттєва, оскільки виконавство – це не тільки творчість, а й об'єкт ціннісного ставлення до музики. Художній процес виконавської інтерпретації сповнено емоційно-ціннісного смислу. Саме через те виконавець – своєрідний посередник між слухачем і автором, ціннісне ставлення якого до музики визначає спрямованість сприйняття слухача.

У педагогічній діяльності роль оцінювальних процесів виконавської діяльності особливо зростає, набуває нових характерологічних ознак. Оцінювальні підходи вчителя-виконавця містять у собі не лише інтерпретацію авторського тексту, а й зорієнтовані на моделювання слухацького сприйняття учнів. Очікувана реакція юних слухачів на твір певним чином спрямовує характер виконавського трактування музичних образів. Прогнозована оцінка дітей впливає на особливості виконавського піднесення музики учителем. Тому ефективність, успішність виконавської діяльності вчителя залежить і від його уміння адекватно оцінити, передбачити характер сприймання школярів на той чи інший твір, на особливості його виконавської інтерпретації. Здатність до самоконтролю, уміння адекватно оцінити слабкі і сильні сторони своїх виконавських можливостей і педагогічних результатів виконання музики є надзвичайно важливими складовими художньо-виконавської самоефективності учителя музичного мистецтва.

Контроль і оцінювання власних досягнень у музичному виконавстві, зокрема виступів перед юними слухачами, спрямовує музичне спілкування учителя з учнями, допомагає

знайти потрібну лінію педагогічної поведінки, виступає корелятом розвитку художньо-виконавської самоефективності. Художньо-виконавська самоефективність визначається здатністю оцінити результати власної музично-інтерпретаційної та педагогічної діяльності, не применшуючи при цьому свої досягнення. Оптимістична самооцінка мистецько-виконавської компетентності, педагогічної поведінки, творчих можливостей і досвіду взаємодії з учнівською молоддю надихає на продуктивну діяльність, нові звершення. Позитивність думки, яку складає про себе учитель, та вміння побачити кращі свої риси «очима» інших стимулює почуття самоповаги, самоприйняття, усвідомлення цінності своєї діяльності, корисності, власної успішності. І навпаки: занижена самооцінка викликає боязкість, невпевненість у своїх виконавських вміннях, у власних можливостях художнього впливу на учнів, що врешті-решт знижує рівень самоефективності, перешкоджає успішності музично-педагогічної діяльності вчителя.

Творче спрямування музично-виконавської діяльності також є вагомим чинником становлення художньо-виконавської самоефективності особистості. Здатність до творчості, до творчого самовиявлення, до творчої самореалізації притаманна успішному виконавцю, оскільки інтерпретаційний процес за своєю суттю – джерело творчої енергії. Для мистецтва виконання особливо характерним є саме творчий аспект.

Інтерпретація музики передбачає потужне прагнення до творчості, зокрема, до відтворення свого розуміння, суб'єктивного бачення художніх образів, до творчого самовиявлення у виконавському процесі. Як процес інноваційної діяльності, ефект якої досягається прагненням особистості втілити власні уявлення про життя, духовно-внутрішні цінності у продукті творчості, творче самовідтворення виконавця передбачає відображення в інтерпретації художніх образів свого «Я», свого світогляду і

світосприймання. Тільки той, хто налаштований на творче самовтілення, зможе створити інтерпретацію, сповнену художніх цінностей. Виконавець, налаштований виключно на механічне відтворення, скрупульозне слідування, копіювання авторського тексту ніколи не стане ефективним у інтерпретаційній діяльності. Володіння творчими уміннями, здатність до концентрації творчих зусиль і енергії – характерні ознаки художньо-виконавської самоефективності особистості.

Творчість у процесі інтерпретації передбачає раціональне і емоційне відображення сутнісної природи особистості виконавця у поєднанні з рефлексивним оцінюванням результатів самовираження у художніх образах. Великого значення набуває інтуїтивне осягнення способів і результатів творчого самовираження виконавця в інтерпретації твору. Для досягнення ефективності творчого процесу інтерпретації неабиякого значення набувають уява і фантазія виконавця, що сприяють моделюванню результатів самовідтворення, виникненню творчих ідей, художніх планів.

Необхідними умовами активізації творчих підходів до інтерпретації музичних творів слід вважати наявність постійної установки на творчу діяльність. Важливо, щоб виконавець був сповнений бажання створити щось нове, оригінальне, націлений на те, щоб по-своєму вирішити художньо-інтерпретаційні завдання. Постійне прагнення до творчості стає потужним стимулом становлення виконавської самоефективності. Крім того, звернемо увагу на роль гедоністичного забарвлення процесу творчості. Успіху досягає той виконавець, якому подобається виявляти ініціативу, який отримує насолоду від пошуку нових нюансів трактування музичних творів.

Художньо-виконавська самоефективність передбачає також впевненість у власних творчих можливостях. Надто висока самокритичність, страх перед творчою беспорядністю сковують ініціативу, нівелюють дію уяви і фантазії.

Прискіпливе ставлення до результатів виконавської діяльності, нівелювання позитивних знахідок у самостійно створеній інтерпретації музичного твору стоїть на заваді творчого самовиявлення в інтерпретації музики.

Отже, творча активність свідчить про спроможність учителя застосовувати нові, оригінальні підходи до виконання музичних творів, причому не тільки маловідомих широкому загалу. Художньо-виконавська самоефективність виражає здатність до оригінального тлумачення музичних творів, що вже мають традиції виконавської інтерпретації.

Готовність до впровадження інноваційних підходів у організацію слухання музики школярами, спроможність до створення творчої стратегії у художньо та педагогічно вивіреному піднесенні музики також характеризує творчо-інтерпретаційну складову самоефективності. Віра у власні творчі можливості, переконаність у результативності власних творчих дій породжує творчу енергію, спрямовує її на досягнення високих цілей, а саме: зробити шедеври музичного мистецтва надбанням кожного школяра.

Загалом, творча активність виражається у готовності учителя музичного мистецтва до прийняття нестандартних рішень як у музично-виконавських, так і у педагогічних діях.

Висновки з дослідження і перспективи подальших розвідок. Проведене нами дослідження дає підстави для таких узагальнень. По-перше, художньо-виконавська самоефективність учителя музичного мистецтва є важливою складовою його професійної майстерності, готовності і здатності до широкого розповсюдження цінностей музичного мистецтва в широкому середовищі учнівської молоді. По-друге, провідними чинниками становлення художньо-виконавської активності є процеси самоконтролю, самооцінювання і творчої діяльності, що уможливають усвідомлення учителем значення своєї виконавської діяльності у музично-виховному процесі, сприяють її результативності, актуалізують відчуття впевненості у

власній спроможності ефективно впливати на розвиток високих естетичних смаків та художніх уподобань школярів.

Отримані висновки є важливими для удосконалення системи підготовки учителів мистецьких дисциплін у сучасній школі, зокрема, для проведення подальших досліджень в галузі музично-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрущенко В. П. Аксиологічна платформа педагогічного процесу (проблема формування). Вища освіта України : теорет. та наук.-метод. часопис. 2013. № 3(50). Додаток 1 : Педагогіка вищої школи: методологія, теорія, технології. Т.1. 338 с.

2. Васильєва Т. И. Динамика професійної самоефективності майбутнього педагога-психолога: Автореф. дис. ... канд. психол. наук. М., 2008.

3. Гайдар М. И. Развитие личностной самоэффективности студентов-психологов на этапе вузовского обучения : дис ... канд. психол. наук. [Место защиты: Кур. гос. ун-т]. Воронеж, 2008. 260 с.: ил. РГБ ОД, 61 09-19/135).

4. Ігнатюк О. А. Формування готовності майбутнього інженера до професійного самовдосконалення : теорія і практика : моногр. Х. : НТУ «ХПІ», 2009. 432 с.

5. Кобец В. Н. Концепция самоэффективности и её использование в процессе подготовки будущих менеджеров. Теорія і практика управління соціальними системами. Х.: НТУ «ХПІ», 2012, № 3, С. 24-30.

6. Кремешна Т. І. Педагогічна самоефективність майбутніх учителів музики: фактори та шляхи формування. Музичне мистецтво в освітологічному дискурсі. 2017. № 2. С. 133-135. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/maed_2017_2_25..

7. Омко Р. Т. Поняття готовності до професійної діяльності на сучасному етапі розвитку психологічної науки. Проблеми сучасної психології. К.: 2011. Випуск 3.

8. Парфёнова Н. Б. Психологические особенности развития уверенности в младшем школьном возрасте: Автореф. дис. ... канд. психол. наук. СПб., 1993.

9. Ромек В. Г. Понятие уверенности в себе в современной социальной психологии. Психологический вестник. 1996. Ч. 2, вып. 1. С. 132-146.

10. Хьелл Л., Зиглер Д. Теории личности (Основные положения, исследования и применение). СПб. : Питер [и др.], 1997. С. 390 - 426.

11. Ян Цзюнь. Основные направления профессионального обучения будущих учителей музыкального искусства в Китае /Yang Jun. //Valorificarea strategiilor inovationale de dezvoltare a invamantului artistic contemporam /coord: Tetiana Bularga. Balti. S.n.: Tipogr.: «Indigou Color», 2018. С. 197-203.

12. Bandura A. Self-efficacy: the exercise of control / A. Bandura A. N.Y.: W. H. Freeman & Co, 1997.

13. Stajkovic A. D., Luthans F. Self-efficacy and work-related performance: A meta-analysis// Psychological Bulletin, Sep 1998, vol. 124, № 2.

REFERENCES

1. Andrushhenko, V. P., 2013. Aksiologichna platforma pedagogichnogo procesu (problema formuvannya). [Axiological platform of the pedagogical process (the problem of formation).] Vyshha osvita Ukrayiny : teoret. ta nauk.-metod. chasopys. no. 3(50). Dodatok 1 : Pedagogika vyshhoyi shkoly: metodologiya, teoriya, texnologiyi. vol.1.

2. Vasyleva, T. Y., 2008. Dynamyka professionalnoj samoeffektyvnosty budushhego pedagoga-psychologa [The dynamics of professional self-efficacy of a future teacher-psychologist]: Avtoref. dys. ... kand. psychol. nauk. M.

3. Gajdar, M. Y., 2008. Razvytye lychnostnoj samotffektyvnosty studentov-psychologov na etape vuzovskogo obuchenyya [The development of personal self-efficacy of psychology students at the stage of university education] : dys ... kand. psy`xol. nauk. [Mesto zashhyty: Kur. gos. un-t]. Voronezh: yl. RGB OD, 61 09-19/135).

4. Ignatyuk, O. A., 2009. Formuvannya gotovnosti majbutn`ogo inzhenera do profesijnogo samovdoskonalennya [Forming readiness of the future engineer for professional activity]: teoriya i prakty`ka : monogr. X. : NTU «XPI».

5. Kobecz, V. N., 2012, Koncepcyya samoeffektyvnosty y`eë y`spol`zovany`e v processe podgotovky` budushhy`x menedzherov. [The concept of self-efficacy and its application in the process of training of the future managers.] Teoriya i prakty`ka upravlinnya social`ny`my` sy`stemamy`. X.: NTU «XPI», no. 3, pp. 24-30.

6. Kremeshna, T. I., 2017. Pedagogichna samoefektyvnist` majbutnix uchyteliv muzyky: faktory ta shlyaxy formuvannya. [Pedagogical self-efficacy of future music teachers: factors and ways of formation.] Muzychne mystecztvo v osvitologichnomu dyskursi. no. 2. pp. 133-135. - Rezhym dostupu: http://nbuv.gov.ua/UJRN/maed_2017_2_25.

7. Omko, R. T., 2011. Ponyattya gotovnosti do profesijnoyi diyal`nosti na suchasnomu etapi rozvytku psychologichoyi nauky. [The concept of readiness to perform professional activity at the present stage of development of psychological science.] Problemy suchasnoyi psychologiyi. K.: Vypusk 3.

8. Parfënova, N. B., 1993. Psichologicheskye osobennosty razvytyya uverenosty v mladshem shkolnom vozraste [Psychological features of the development of self-confidence in the early school age]: Avtoref. dys. ... kand. psyxol. nauk. SPb.

9. Romek, V. G., 1996. Ponyatyè uverenosty v sebe v sovremennoj sotsyalnoj psichologyy. [The concept of self-confidence in modern social psychology] Psichologicheskyy`j vestnyk. vol. 2, issue 1. pp. 132-146.

10. Xell, L. and Zyglar, D., 1997. Teoryy lychnosty (Osnovnyye polozhenyya, yssledovanyya y pryomenenye). [Theories of personality (Main principles, research and application).] SPb. : Pyter [y dr.], pp. 390 - 426.

11. Yan Czyyun., 2018. Osnovnyye napravlenyya professionalnogo obuchenyya budushhyx uchytel'ej muzykal'nogo yskusstva v Kytae /Yang Jun. //Valorificarea strategiilor inovationale de dezvoltare a invamantului artistic contemporan /coord: Tetiana Bularga. Balti. S.n.: Tipogr.: «Indigou Color», pp. 197-203.

12. Bandura A. Self-efficacy: the exercise of control / A. Bandura A. N.Y.: W. H. Freeman & Co, 1997.

13. Stajkovic A. D., Luthans F. Self-efficacy and work-related performance: A meta-analysis// Psychological Bulletin, Sep 1998, vol. 124, № 2.

Wang Xia

CREATIVITY AND EVALUATION AS FACTORS OF FORMATION OF ARTISTIC AND PERFORMING SELF-EFFICACY OF A TEACHER OF MUSICAL ART

***Abstract.** The relevance of the study is due to the needs of modernization of music-pedagogical education. The article emphasizes the importance of performing skills for the productive flow of the music-educational process. Performing self-efficacy define as the necessary professional quality of a modern music teacher. Emphasized that confidence in one's own ability to capture children with art, ability to use their own musical and performing resources for this purpose, effectiveness in applying methods and techniques of artistic interaction with students are characteristic features of his professional activity.*

The author's definition of "artistic and performing self-efficacy of a music teacher" is given. Performing self-efficacy is a personal dynamic formation that expresses confidence in one's own performing abilities, contributes to the artistic effectiveness

of interpretive activity, the ability of a music teacher to convey to the students a work of art in the fullest of its aesthetic benefits.

Particular attention given in the article to the disclosure of the role of evaluation and creative processes in the development of teacher's artistic and performing self-efficacy.

Self-control and self-esteem defined as important determinants of achieving expressiveness of interpretation, and as a means of inserting artistic and creative contact between the teacher-performer and the young listeners.

A significant factor in the formation of artistic and performance self-efficacy of a person also recognized as the creative direction of music and performance. The article emphasizes that the interpretation process is, in its essence, a source of creative energy. Successful artist has the ability to express himself creatively.

Thus, creativity is not only a significant factor in creating a highly artistic interpretation of music, but also a necessary impetus for the formation of artistic and performing self-efficacy of a teacher of music.

Key words: *teacher, art of interpretation, artistic and performing self-efficacy, evaluation, creativity.*